

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Havas și J. Norris, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2016/1897 a Consiliului din 27 octombrie 2016 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 293, p. 36), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1893 al Consiliului din 27 octombrie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2016, L 293, p. 25), a Deciziei (PESC) 2017/917 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2017, L 139, p. 62), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/907 al Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2017, L 139, p. 15), a Deciziei (PESC) 2018/778 a Consiliului din 28 mai 2018 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2018, L 131, p. 16) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/774 al Consiliului din 28 mai 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2018, L 131, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, și, cu titlu subsidiar, o cerere întemeiată pe articolul 277 TFUE prin care se solicită declararea inaplicabilității articolului 28 alineatul (2) litera (a) din Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2013, L 147, p. 14), astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2015/1836 a Consiliului din 12 octombrie 2015 (JO 2015, L 266, p. 75), și a articolului 15 alineatul (1a) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului nr. 442/2011 (JO 2012, L 16, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/1828 al Consiliului din 12 octombrie 2015 (JO 2015, L 266, p. 1), în măsura în care aceste dispoziții se aplică reclamantului

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Ammar Sharif să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 53, 20.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 — Polonia/Comisia

(Cauza T-51/17) (¹)

(„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Sectorul fructelor și legumelor — Ajutoare pentru grupuri de producători — Cheltuieli efectuate de Polonia — Deficiențe în controalelor-cheie — Verificare a planurile de recunoaștere și a criteriilor de recunoaștere — Controale privind cererile de ajutor — Coerență economică — Caracter rezonabil al cheltuielilor — Deficiențe sistemice — Risc pentru FEGA — Corecții forfetare de 25 %”)

(2019/C 187/69)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka și B. Paziewska, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial K. Skelly și A. Stobiecka-Kuik, ulterior A. Stobiecka-Kuik și D. Milanowska, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/2018 a Comisiei din 15 noiembrie 2016, de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2016, L 312, p. 1), în măsura în care se referă la corecțiile forfetare aplicate în privința Republicii Polone

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Republica Polonă să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, trei părți din cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.*
- 3) *Comisia suportă o parte din propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 86, 20.3.2017

Hotărârea Tribunalului din 4 aprilie 2019 — ClientEarth/Comisia

(Cauza T-108/17) (¹)

(„REACH — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 — Ftalat de bis (2-etilhexil) (DEHP) — Respingere ca nefondată a unei cereri de reexaminare internă a deciziei de autorizare a introducerii pe piață — Eroare de drept — Eroare vădită de apreciere — Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006”)

(2019/C 187/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ClientEarth (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: A. Jones, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, R. Lindenthal și K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea scrisorii Comisiei din 7 decembrie 2016 prin care această instituție a respins o cerere de reexaminare internă din 2 august 2016 formulată de reclamantă împotriva Deciziei de punere în aplicare C(2016) 3549 final a Comisiei din 16 iunie 2016 privind acordarea unei autorizații de utilizare a ftalatului de bis (2-etilhexil) (DEHP) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului